

Artikel hämtat den 9/4-2014 från:

<http://www.dagen.se/opinion/debatt/nu-vill-gud-forma-en-hel-kyrka/>

Foto: ANDERS WIKLUND / TT

Debatt

Nu vill Gud forma en hel kyrka

Samfunden har haft sitt syfte och sin tid. Men nu är det en ny tid när Gud vill förena oss. Det skriver Katarina Halldorf, pastor i Linneakyrkan, Göteborg.

Jag upplevde för några år sedan, när jag var på en tyst retreat på Bjärka-Säby, att Herren underströk för mig att han vill hela den historiska kyrkan. Den har delats, och förgreningarna som blivit av alla splittringar har haft sin plats. Samfunden har haft sitt syfte och sin tid.

Men nu är det är en ny tid. Det Herren gör i dag är att förena oss, på ett djupare plan. Han förnyar kyrkan, formar en hel, ny kyrka, genom att föra oss samman och hela gamla och nya sår i kroppen. Kristi kropp är en. Kyrkan är en.

Det är en förberedelse för himlen. Jag tror att vi lever i den sista tiden. Jag tror att de förnyade erfarenheterna av Andens utgjutelse, regn, visar på detta. Den är ett tecken på den sista tiden enligt judisk tro. Se det apokalyptiska språket/bilderna i Joel, kapitel 2, där dessa företeelser förs samman.

När anden föll på pingstdagen fanns det en förväntan att den sista tiden brutit in. När det sker igen i vår tid, är det ett tecken på att vi ska vara vakna över att den sista tiden är ännu mer aktuell.

Förnyelsen är också mycket viktig för att förbereda kroppen, bruden, för himlen.

Liksom kärleken. Bob Jones är en amerikansk profet som nyligen fick hembud. Jesus hade gett honom frågan: "Did you learn to love?". På svenska: Har du lärt dig att älska? Bob såg för länge sen en syn där en ros växte ur hans gravsten. Han fick också bibelordet från Höga visan 8:6 till sig, om att Jesus

vill skapa en ny kärlekseld i våra hjärtan. En kärlekssmörjelse över Kristi kropp globalt. Den tiden är nu!

Det handlar om Kristi brud som förbereds. Hon ska kunna möta sin brudgum utan fläck eller skrynkla.

Enheten är också ett sätt att förbereda Kristi kropp för himlen. Jag tror att Gud förbereder sin kropp för att kunna "klara av" himlen. Guds vision med kyrkan är möjlig! Att den ska vara vacker, ren, kärleksfull och hel. En brud värdig hans Son, Brudgummen. Det Gud gör är att han tar sin kropp vidare, fullkomnar henne. Det innebär en stor förändring i vår tid, en reformation. Han gör något omvälvande. Vi kanske inte förstår det, ser det, eller känner oss redo för det. Men låt kärleken pröva oss och våra motiv när vi bedömer det vi ser.

Katarina Halldorf Almonte.

Är det våra fördomar, vår trygghetszon, som blir utmanade när vi ser på andra kyrkosammanhang som är annorlunda än våra? När vi ser Ulf och Birgitta Ekman gå till Katolska kyrkan? Vad är det vi värnar så starkt? Är det vår uppväxtmiljö, vårt sätt att göra saker? Eller vår rädsla att vår teologi ska bli besudlad, även om vi har möjlighet att närma oss varandra och visa större kärlek till varandra?

Första Korintierbrevet 13 lovsjunger kärleken, och säger även att vi ännu ser dunkelt som i en spegel. Vi har inte hela bilden än. Det är kanske viktigare att kunna förenas av gudomlig kärlek oavsett olikheter, än att envist hävda vår egen del av sanningen som viktigast? Vad driver oss?

Jag själv, och andra med mig, ser att det finns en annan väg att följa i dag. En väg av att söka enhet och att tillsammans söka oss tillbaka till våra rötter. Kristus är vårt huvud, och vi är alla hans kropp, alla vi som har tagit emot honom, oavsett exempelvis nattvardssyn.

Matta al-Miskin, en egyptisk munk som dog för inte så länge sedan, skrev en viktig liten bok om enhet. I den tecknar han bilden av att det första såret på Kristi kropp tillfogades den på fyrahundratalet, då den första splittringen kring nattvardsbordet uppstod.

Han menar att många splittringar i kroppen kommer av olika nattvardssyn, trots att det ska vara ett enhetens tecken. Han önskar att vi alla kunde komma tillbaka till bordet tillsammans, fira nattvard tillsammans oavsett syn, och sedan diskutera våra skillnader utifrån det.

Kanske kan då det första såret börja helas och leda till att de efterföljande såren också helas.

Kanske kan då kroppen komma samman på ett nytt sätt. Kanske kan vi då komma så nära varandra i kroppen att vi inte kommer bli alltför förvånade i himlen, när vi möts där, över den närhet vi då ska ha till varandra.

Katarina Halldorf

Publicerad: 2014-04-08
Uppdaterat: 2014-04-08